

چنان و خیم شد احوال جسم و روح که
سه چار بار به عنوان خُل ویزیت شدم!
ولی عجیب تم مذهبی زدم هی زور

فرشته پناهی - شاعر

مشروطه خواهان چطور سراز
سفرات انگلیس درآوردند
مبال ایرانی توی باع انگلیس

بهزاد توفیق فر
طنزیزدار

صدونوزده سال پیش، مردادماه ۱۲۸۵ هجری
شمسي، در چنین روزی، صبح نه چندان زود،
سفیر انگلیس توی باع قلهک بیدارش و فریاد
زد: فوراً خوابگزاران و کاهنان معبد آمنون را
فراتخواني، زشن ایشنشش گفت و ناله کرد:
وات د بلخور بابا؟! باز فاز رامسس برداشتی؟
سفیر گفت: آخه خواب عجیبی دیدم، خواب
دیدم سیزده توالت فرنگی، سیزده میال
ایرانی را روی سر گذاشتہ اند و کل کشند.
زن سفیر نیم خیز شد و گفت: عه! هنوز دو
سال منونده تا نجار تهرانی برای عدالتخانه بیان
نقاضای تحصن توی سفارت انگلیس کن، تو
چرا الان این خواب دیدی؟ سفیر نگاه چیک
به زنش کرد و بیحال گفت: اولاً که عدالتخانه
نه و مشروطه، دوماً دیدم دیگه، دست خودم
که نیست، زشن گفت: حالات عجیب چیه؟
سفیر گفت: باید شخص تا مبال ایرانی گوش
باع پسازیم، شاید یه مردم زودتر اومدن، زن
سفیر داشت می گفت بیرون باع قلهک میال
پساز که کاردار سفارت وارد شد و گفت: بیرون
باع نمیشه! تجاری که می خوان دخواست
تحصن توی سفارت کنن باید همه توی باع
باشن! سفیر گفت مگه اینجا آمریکاست که
هیچجوری سرتو میندازی می آی تو؟! کاردار
گفت آخه یه خواب عجیب دیدم! خواب
دیدم سیزده تا کالسکه سلطنتی، سیزده تا
درشکه... سفیر حرفشونقطع کرد و گفت:
شات آب! اینو من سوزوندم، کاردار که لب و
لوجه ایوان شده بود گفت: هچکدام از
گاری خانه‌های تهران اینقدر گاری و درشکه و
چهارپاندارن که چند هزار فنر روی جاییار
باع قلهک. بیاده هم کسی نمیاد. دروازه دولت
و بیچ شمرون کجا، قلهک کجا؟!

سفیر پایش اش را صاف کرد و خواست چیزی
بگوید که کاردار ادامه داد: برای سه تا کخدای
دهات بالا ماهیانه مقرر کردیم که هر وقت آب
خواستیم سهم آبیشون رو بفرستن توی مسیل
کنار باع چاه کن هاهم از صبح زود دارن کنار
دیوار چاه من کنن. زن سفیر باتجنب گفت:
از الان؟ سفیر رو به کاردار گفت: برو بیعنی
وابسته اقتصادی هم خوابش را دیده یا نه؟
بگو سیاهه برنج فروش های پامنار رو بگیره و
باهاشون دوست بشه. وابسته فرنگی رو هم
بفرست بر کرمائشان بای رون عن کرمائشانی.
از گله گوسفند چه خبر؟

کاردار گفت: اونا که دو سال دیگه میان برای
تحصن هنوز زده! سفیر گفت دستش را به
طرف کاردار گرفت و دوبار تکان داد و گفت:
خاک! منظور گوسفند های واقعی هستن که
تازه خریدیم. من دو سال دیگه این موقع به
اموریت برام پیش میاد ولن تایک ماه باید
دیگ بلو و خوشت توی باع سفارت به راه
باشه. فهمیدی؟ یا بگ وابسته نظامی بیاد؟

شکست پر پروردی دین سنتیزی
اپوزیسیون در محروم و صفر امسال

خیت و پیت

فرشته پناهی
شاعر

هزار چد بکرم ولیک خیت شدم!
زدنده هی سر ذوقم، به کل تبلیت شدم!
میان معركه چون هیچ کس محل نگذشت
به جبر دست به تایپ دوتا توبیت شدم
ز بخت بد وسط کار آمد اختر و
عقب نشتم و مشغول به ادبیت شدم!
ز فرط استرس و ترس و خیتی و اینها!
دچار رعشه و دل پیچه و کولیت شدم!
چنان و خیم شد احوال جسم و روح که
سه چار بار به عنوان خُل ویزیت شدم!
برای حذف تم مذهبی زدم هی زور
ولی عجیب خودم یکه ویت شدم!



وزیر اموزش و پرورش: نزدیک ۴۰ هزار مدرسه، معاون پرورشی و مشاور ندارد.

سجاد گلیل پور
طراح

با بد و بیراه و فحش و ناسزا غر می زنند

داهه جمعی شاعران

عدهای دارند تنها هر کجا غر می زنند
از زمین، از خاک، از آب، از هوا غر می زنند
عدهای مانند شیطانند با مکروه و فربیب
با هزاران جور تیرنگ و ادا غر می زنند
عدهای با سفره خالی، وفادار وطن
عدهای بی مصرف و پرمداعا غر می زنند
از غم بی آب و درد فلامینگو هنوز
با وجود آب دریاچه، چرا غر می زنند؟
غیرت و ناموس شد بازیجه یک عده که
شم را قی کرده و ضد حیا غر می زنند
هر که راضی هست از چیزی، خل است و ساده، چون
کل روشنکرها صبح و عشا غر می زنند
پارتی هاشان، شبانه گوش عالم کر کند
لنگ ظهر از دیده توی خواب خویشتن
مرده هاشان نیز در روز جزا غر می زنند
یک سفر سوی فانسه، یک آنتالیا
عدل وقت اربعین تا کربلا غر می زنند
جاده چالوس، در جم رفیقان، جمعه ها
جایتان خالی، دوکیلو جوج با غر می زنند
چون طلبکارند از روزی که دنیا آمدند
غالبای علت و بی محتوا غر می زنند
فریبه اند از چرب و شیرین، سفره هاشان بله بله
پکسره با عشقه و ناز و ادا غر می زنند
خوردده اند اموال مردم را دلیلی عده ای
وقت پس دادن که می گردد به ما غر می زنند
هر چه تحریم و بلا و جنگ و بیماری رسد
کی به این خاطر به جان کدخدان غر می زنند؟
بر سر هر کس که نامش شد بسیجی، بی دلیل
با بد و بیراه و فحش و ناسزا غر می زنند
در فرانسه غر غرو بودن بد است، اینجا شده
کمترین آزادی مردم، لذا غر می زنند
روزه که کلّ ضرر دارد بر اشان، منتها
بایت جنس صدای رینا، غر می زنند
در جهنم می روند و حین خاکستر شدن
هی به هیزم های خشک و شعله ها غر می زنند
لازگ شد این شعر و کم شد حوصله، ختم کلام:
این جماعت بر هم، حتی خدا! غر می زنند

بداهه سرایان

احمد رفیعی وردنجانی، فرشته بناه، حسن اویسی، جواد قره محمدی،
ویید سلطانعلیان، ابراهیم صفایی، ناهید رفیعی، سید محمد صفایی
نویسی، الهه جاوادی، علی یگانه، محمد سیبوریان، زهرا حبی، زهرا
فرقانی، لیلا تندرو، زهرا آسته‌نیا، طاهره ابراهیم زناد، فریبا رئیسی،
محمدعلی جعفری ندوشن، سوده سلامت.



دیالوگ حدسی

امیرعبداللهیان: خدا شاهده یه چند جا دیگه قول دادم.

وزیر خارجه آفریقای جنوبی: پس ایشالله آبان دوباره می بینیمدون!

وزیر خارجه ایران: ایشالله، تورو خدا خودتون رو به زحمت نندازینها!

عطاطه صالحی